

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24Sp/59/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6013201680
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6013201680.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní pred samosudkyňou JUDr. Drahomírou Mikulajovou v právnej veci navrhovateľky: D. E. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, XXX XX B. B., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária, Banská Bystrica, Trieda SNP 75, 974 89 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu sp. zn. 8021/2003 - 5, R.z.: 45283/2013 zo dňa 2. októbra 2013, takto

rozhodol:

I/ Krajský súd rozhodnutie odporcu sp. sp. zn. 8021/2003 - 5, R.z.: 45283/2013 zo dňa 2. októbra 2013 potvrdzuje .

II/ Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznáva .

III/ Navrhovateľka je povinná zaplatiť na účet Krajského súdu v Banskej Bystrici súdny poplatok 35,- eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím odporca ako príslušný správny orgán nepriznal navrhovateľke podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v znení neskorších predpisov nárok na poskytnutie právnej pomoci. O poskytnutie právnej pomoci požiadala navrhovateľka žiadosťou doručenou odporcovi dňa 30.09.2013 vo veci zastupovania v rámci konania vedenom na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod č.k. 13C/46/2013, vo veci žaloby o neplatnosť dražby.

Odporca odôvodnil rozhodnutie s poukazom na ustanovenia § 3 ods. 1, § 4 písm. i/, § 4 ods. 2, § 6, § 6a zákona č. 327/2005 Z.z., § 2 zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime s tým, že navrhovateľka nespĺňa podmienku materiálnej núdze. V posudzovanom období, od marca 2013 do septembra 2013, poberala starobný dôchodok po prepočte, vrátane dôchodku vyplácaného z Českej republiky, spolu vo výške 382,47 eur mesačne. Poukázal na § 2 zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime, v zmysle ktorého (od 1.júla 2013) 1,4- násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu predstavuje sumu 277,33 eur a 1,6- násobok sumu 316,94 eur. Započítateľný príjem žiadateľky v posudzovanom období predstavuje výšku 382,47 eur, ktorý príjem presahuje výšku 1,6 násobku životného minima pre jednu posudzovanú plnoletú fyzickú osobu, čím žiadateľka nespĺňa podmienku materiálnej núdze. Vychádzal zo zistenej skutočnosti, že žiadateľka je rozvedená a na účely zistenia jej príjmu nebolo potrebné podľa zákonných ustanovení vziať do úvahy príjem ďalších spoločne posudzovaných osôb. Pri výpočte čistého príjmu žiadateľa sa vychádza z výmeru starobného dôchodku žiadateľa, pričom odporca neodpočítava výdavky a iné zrážky žiadateľov. Nesplnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci. Z dôvodu nutnosti kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc sa Centrum už nezaoberalo splnením ďalších podmienok.

Proti rozhodnutiu odporcu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Vytykala odporcovi, že nepovažoval jej 92 ročnú matku, o ktorú sa stará po ťažkom infarkte a s ktorou žije v spoločnej domácnosti, za spoluposudzovanú osobu. K žiadosti pripojila aj potvrdenia o príjme matky. Žiadala, aby „... bola považovaná za osobu spoluposudzovanú...“ a bola jej poskytnutá právna pomoc.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 12.11.2013 zotrval v celom rozsahu na svojom rozhodnutí. Zopakoval argumentáciu uvedenú v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a zdôraznil nutnosť kumulatívneho splnenia všetkých zákonom stanovených podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc, pričom navrhovateľka nespĺňa podmienku materiálnej núdze, preto sa odporca splnením ďalších zákonných podmienok už nezaoberal. Splnenie podmienky materiálnej núdze je nevyhnutným predpokladom priznania nároku na poskytovanie právnej pomoci. Navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť, ktoré považuje za zákonné a vecne správne, tak po stránke skutkovej ako aj po stránke právnej.

Navrhovateľka písomne požiadala o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní z dôvodu starostlivosti o matku, ktorá ma v súčasnej dobe zlomenú ruku. Súhlasila s rozhodnutím veci aj bez pojednávania. Poukázala na to, že kurz CZK k Euru je stále nevýhodnejší, preto sa jej príjem z ČR bude znižovať. Matka, s ktorou býva v spoločnej domácnosti od roku 1969, poberá dôchodok spolu s príspevkom v hmotnej núdzi na hranici životného minima. Vo veci, v ktorej žiadala pridelenie právneho zástupcu, bola v plnej miere oslobodená od súdnych poplatkov.

Zástupkyňa odporcu na pojednávaní poukázala na to, že zo zákona nevyplýva, že by sa mohla matka navrhovateľky považovať za spoluposudzovanú osobu. Preto nebol zohľadnený príjem matky. Pokiaľ navrhovateľke bolo súdom priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, nemá to vplyv pre rozhodovanie Centra v zmysle zákona č. 327/2005 Z.z., v ktorom sú stanovené osobitné kritériá, podmienky, za ktorých možno priznať právnu pomoc. Znamená to, že navrhovateľka bude oslobodená od platenia súdnych poplatkov, ale trovy právneho zastúpenia, pokiaľ bude chcieť byť zastúpená, si bude musieť hrať sama. Pokiaľ by sa v budúcnosti znížil vyplácaný dôchodok z ČR, čím by došlo k zmene rozhodujúcich skutočností, z ktorých sa vychádzalo pri rozhodovaní, v takom prípade môže navrhovateľka opätovne požiadať o poskytnutie právnej pomoci. K usmerneniu č. 1/2012 k jednotnému postupu pri priznávaní právnej pomoci z dôvodov hodných osobitného zreteľa aj v prípade nesplnenia požadovaných podmienok (§ 6b zákona č. 327/2005 Z.z.) uviedla, že sa jedná o mimoriadny postup prichádzajúci do úvahy ojedinele, v prípadoch ak by neposkytnutie právnej pomoci výrazne zasahovalo do práv a právom chránených záujmov žiadateľov, napr. ak by bol ohrozený ich život, zdravie a pod. V predmetnej veci nejde o takýto prípad.

Krajský súd preskúmal opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie a postup správneho orgánu podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250i a nasl. O.s.p.) na riadnom pojednávaní v neprítomnosti navrhovateľky (§ 250g O.s.p.) a podľa § 250q ods. 2 O.s.p. napadnuté rozhodnutie potvrdil ako rozhodnutie vydané v súlade so zákonom.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci, tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len "vnútroštátne spory").

Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom 2) a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy 5) okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

Podľa § 6 ods. 2 citovaného zákona, podmienky na poskytnutie právnej pomoci podľa odseku 1 písm. a) a b) musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci bez finančnej účasti.

Podľa § 6a ods. 1 citovaného zákona, ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom 2) a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20% trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu; 5a) splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. b) a c) tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 6 ods. 2 sa použije primerane.

Podľa § 6b ods. 1 citovaného zákona, ak je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci, môže centrum v prípadoch podľa § 6a ods. 1 poskytnúť právnu pomoc aj bez úhrady finančnej účasti. Podľa § 6b ods. 2 citovaného zákona, ak príjmy prevyšujú zákonom určenú hranicu materiálnej núdze, centrum môže poskytnúť právnu pomoc s finančnou účasťou oprávnenej osoby, ak je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci.

Podľa § 4 ods. 1 písm. i/ citovaného zákona, na účely tohto zákona je materiálnoú núdzou stav, keď fyzická osoba je poberateľom dávky a príspevkov k dávke v hmotnej núdzi, alebo stav, keď príjem fyzickej osoby nepresahuje 1,6-násobok sumy životného minima a táto fyzická osoba si využívanie právnych služieb nemôže zabezpečiť svojím majetkom.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona, do príjmu fyzickej osoby, ktorá žiada o poskytnutie právnej pomoci (ďalej len "žiadateľ"), sa započítavajú príjmy obdobne ako pri výpočte príjmu fyzickej osoby na účely určenia súm životného minima; to neplatí, ak sú spoločne posudzované fyzické osoby účastníkmi sporu v súdnom konaní s protichodným postavením.

Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona, za príjem podľa tohto zákona sa považujú príjmy fyzických osôb podľa osobitného predpisu po odpočítaní

- a) poistného na verejné zdravotné poistenie,
- b) poistného na nemocenské poistenie, poistného na starobné poistenie, poistného na invalidné poistenie a poistného na poistenie v nezamestnanosti,
- c) preddavku na daň alebo dane z príjmov fyzických osôb a
- d) ďalších výdavkov vynaložených na dosiahnutie, zabezpečenie a na udržanie príjmov fyzických osôb.

Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona, Za príjem podľa tohto zákona sa považujú aj

- a) príjmy oslobodené od dane z príjmov fyzických osôb podľa osobitného predpisu, okrem prijatých náhrad škôd, náhrad nemajetkovej ujmy, plnenia z poistenia majetku a plnenia z poistenia zodpovednosti za škodu okrem platieb prijatých ako náhrada za stratu zdaniteľného príjmu,
- b) sumy vreckového pri zahraničných pracovných cestách do výšky 40 % nároku na stravné ustanovené osobitným predpisom,
- c) náhrady niektorých výdavkov zamestnancov do výšky ustanovenej osobitným predpisom,
- d) ďalšie príjmy fyzických osôb podľa osobitných predpisov po odpočítaní dane z príjmu fyzickej osoby.

Podľa § 7 ods. 4 citovaného zákona, príjem na účely tohto zákona sa zisťuje za kalendárny mesiac, v ktorom bola podaná žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, pritom sa prihliada na príjem za posledných šesť kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti, a prehodnocuje sa každých 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok na poskytnutie právnej pomoci.

Podľa § 2 zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime (v znení platnom od 01.07.2013), za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm

- a) 198,09 eura mesačne, ak ide o jednu plnoletú 1) fyzickú osobu,
- b) 138,19 eura mesačne, ak ide o ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu,
- c) 90,42 eura mesačne, ak ide
 1. o zaopatrené nepľnoleté dieťa,
 2. o nezaopatrené dieťa.

Podľa § 3 zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime, na zistenie príjmu fyzickej osoby na účely určenia súm životného minima sa započítavajú

- a/ u posudzovanej fyzickej osoby jej príjem a príjem jej manžela,

b/ u rodičov s nezaopatreným dieťaťom príjmy týchto rodičov a príjem nezaopatreného dieťaťa žijúceho s nimi v domácnosti,
c/ u rodičov, ktorí sú sami nezaopatrené deti, ich príjmy a príjmy, ktoré na ne poberá iná fyzická osoba,
d/ u nezaopatreného dieťaťa jeho príjem a príjem jeho rodičov, ak s ním žijú v domácnosti, ak toto dieťa žije v domácnosti len s jedným rodičom, s inou fyzickou osobou alebo samostatne, príjem dieťaťa, príjem rodiča a príjem, ktorý na dieťa poberá iná fyzická osoba,
e/ u zaopatreného nepĺnoletého dieťaťa jeho príjem.

V danom prípade navrhovateľka namietala najmä skutočnosť, že odporca pri rozhodovaní nezohľadnil aj matku navrhovateľky ako spoluposudzovanú osobu, t.j. nezisťoval sumy životného minima pre dve pĺnoleté osoby, započítajúc príjmy obidvoch.

Súd sa stotožnil so závermi odôvodnenia rozhodnutia odporcu, ktorý zistil, že započítateľný príjem navrhovateľky presahuje 1,6- násobok životného minima pre jednu pĺnoletú fyzickú osobu (zároveň logicky presahuje aj výšku 1,4- násobku), a preto navrhovateľka nespĺňa jednu z podmienok stanovených pre priznanie bezplatnej právnej pomoci podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z., ale ani podmienku priznania právnej pomoci s finančnou spoluúčasťou podľa § 6a ods. 1 citovaného zákona. Odporca zistil z dokladov predložených navrhovateľkou, že navrhovateľka mala v posudzovanom období (posledných šesť mesiacov pred podaním žiadosti) priemerný čistý započítateľný mesačný príjem vo výške 382,47 eur (41,10 eur podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie z 06.12.2012 a 8755Kč (341,37 eur) podľa oznámenia Českej správy sociálneho zabezpečenia, ústredie z 18.01.2013), ktorý nesporne a preukázateľne presahoval výšku 1,6- násobku životného minima pre jednu pĺnoletú fyzickú osobu.

Súd nepovažoval odvolanie za dôvodné, pokiaľ sa navrhovateľka dožadovala považovať matku za spoluposudzovanú osobu, pre účely zistenia jej príjmu ako žiadateľky o právnu pomoc. Ustanovenia § 6 a §6a zákona upravuje, že poskytnúť právnu pomoc možno fyzickej osobe, ak jej príjem nepresahuje 1,4- násobok životného minima (bez finančnej spoluúčasti), resp. presahuje 1,4-násobok životného minima a súčasne nepresahuje 1,6-násobok životného minima (s finančnou spoluúčasťou vo výške 20% trov právneho zastúpenia). V zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zákona sa do príjmu fyzickej osoby, ktorá žiada o poskytnutie právnej pomoci započítavajú príjmy obdobne ako pri výpočte príjmu fyzickej osoby na účely určenia súm životného minima. Výšku životného minima stanovuje zákon č. 601/2003 Z.z. o životnom minime (§2), zároveň upravuje okruh osôb, ktorých príjmy sa posudzujú spoločne (§3). Zo znenia zákona je zrejmé, že rodič posudzovanej pĺnoletej fyzickej osoby ako ďalšia spoločne posudzovaná pĺnoletá fyzická osoba v citovanom ustanovení §3 zákona o životnom minime uvedená nie je. Preto postup odporcu, ako aj záver k akému dospel pri rozhodovaní je správny. Navyše súd poznamenáva, že matka navrhovateľky F. L., nar. XX.XX.XXXX je podľa rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica č.BB2/OPHN/SOC/2013/13420 z 29.01.2013, podľa § 26 ods.2 zákona č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi a zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime, je poberateľkou dávky a príspevkov vo výške 112,97 eur mesačne od 01.01.2013, pričom bola posudzovaná ako jednotlivec v hmotnej núdzi. Rovnako, ani v tomto prípade nebolo prihladané (avšak v opačnom postavení osoby, u ktorej sa zisťovalo životné minimum) na dcéru (navrhovateľku) ako spoluposudzovanú osobu.

Nebolo možné prihladnúť ani na ďalšie odvolacie námietky, a to jednak z dôvodu, že boli uplatnené po uplynutí odvolacej lehoty a jednak pre ich neopodstatnenosť. Správne poukázal odporca na to, že priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov nemá vplyv na predmetné konanie. Súd k tomu poznamenáva, že aby konajúci súd v základnom konaní odkázal žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci na Centrum, má ísť o účastníka u ktorého sú predpoklady pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov (§ 30 O.s.p.). Súd o tom, ale nerozhoduje, len v prípade návrhu o priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov (§ 138 ods.1 O.s.p.). Súd pri rozhodovaní vychádza z rozdielnych kritérií posudzovania opodstatnenosti žiadosti o priznanie oslobodenia z akých vychádza Centrum pri rozhodovaní o žiadosti o poskytnutie právnej pomoci. Kým rozhodnutie súdu o priznaní oslobodenia od platenia súdneho poplatku nemá vplyv na rozhodovanie Centra, naopak rozhodnutie Centra, ktorým sa prizná právna pomoc má dopad na postup súdu (§ 4 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, v zmysle ktorého je účastník, ktorému bol priznaný nárok na právnu pomoc podľa osobitného predpisu oslobodený od súdnych poplatkov a § 138 ods. 4 O.s.p, v zmysle ktorého ak bol účastníkovi priznaný nárok na právnu pomoc podľa osobitného predpisu, takéto rozhodnutie má účinky oslobodenia od súdnych poplatkov v rozsahu, v ktorom mu bola právna pomoc priznaná).

Odporca rozhodol na základe žiadosti navrhovateľky, ako aj podkladov, ktoré navrhovateľka doložila k žiadosti, prípadne ich zadovážil správny orgán - odporca. Navrhovateľka v žiadosti, ani v samotnom konaní, ani v odvolaní nenamietala, že odporca mal postupovať v jej prípade podľa § 6b zákona č. 327/2005 Z.z..

Jednotný postup Centra právnej pomoci pri priznávaní právnej pomoci z dôvodov hodných osobitného zreteľa, aplikujúc ustanovenie §6b ods. 1 a 2, upravuje Usmernenie č.1/2012 zo dňa 05.01.2012 riaditeľky Centra právnej pomoci, obsahom ktorého je aj bližšie popísanie primeraných okolností žiadanej právnej pomoci, ktoré sa majú zohľadňovať. Aby bolo možné rozhodovať o priznávaní právnej pomoci z dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa citovaného usmernenia, je nevyhnutné všetky primerané okolnosti poskytnutia právnej pomoci uviesť už v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, prípadne uviesť v čase do vydania rozhodnutia správneho orgánu. Navrhovateľka takto nepostupovala. Odporca preto nemal povinnosť konať a posudzovať primeranosť dôvodov pre poskytnutie právnej pomoci podľa § 6b zákona č. 327/2005 Z.z. Centrum môže požiadať aj samo riaditeľku Centra o stanovisko k návrhu na priznanie právnej pomoci, avšak podmienkou pre takýto postup je, že žiadateľ spĺňa podmienky podľa § 6 ods. 1 písm. b/ a c/ zákona, t.j. že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy. Ovšem to, či tak bude postupovať závisí od vlastného správneho uváženia, zohľadniac všetky dôvody hodné osobitného zreteľa.

Okrem toho súd poukazuje aj na to, že podľa citovaného ustanovenia § 6b zákona č. 327/2005 Z.z. ide iba o možnosť takúto právnu pomoc poskytnúť, a nie povinnosť. Zákon zveril, aby odporca v rámci voľnej úvahy rozhodol o poskytnutí právnej pomoci s finančnou účasťou v tých prípadoch, kde je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci. Tieto okolnosti však musí tvrdiť a preukazovať žiadateľ. V danom prípade navrhovateľka poukazovala len na nezohľadnenie matky ako spoluposudzovanej osoby. Primerané okolnosti je však potrebné posudzovať vo vzájomnej súvislosti. Pokiaľ teda odporca pri vydávaní odvolaním napadnutého rozhodnutia neskúmal podmienky podľa ustanovenia § 6b zákona č. 327/2005 Z.z. a prvotne skúmal a zistil, že započítateľný príjem navrhovateľky presahuje výšku 1,4- násobku životného minima a tiež aj 1,6-násobku životného minima postupoval v súlade so zákonom. Odporca nebol povinný za daného stavu, ako to bolo uvedené vyššie, skúmať žiadne iné kritériá. Podmienka dosiahnutia príjmu v rozsahu do 1,6- násobku sumy životného minima je jednou zo základných podmienok pre kladné rozhodnutie centra právnej pomoci v súvislosti s poskytovaním právnej pomoci, a to či už bezplatnej (do 1,4-násobku) alebo čiastočne hradenej (od 1,4-násobku do 1,6-násobku). Nesplnenie uvedenej podmienky má za následok rozhodnutie o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci.

Z uvedených dôvodov súd napadnuté rozhodnutie správneho orgánu potvrdil ako vecne správne podľa § 250q ods. 2 O.s.p..

Navrhovateľke, ktorá v konaní nemala úspech, súd náhradu trov konania nepriznal podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p..

Zároveň súd zaviazal navrhovateľku zaplatiť súdny poplatok podľa § 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení, nakoľko je poplatníkom, keďže podala opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebola úspešná. Zákon o súdnych poplatkoch pre uvedený typ konania neupravuje vecné ani osobné oslobodenie od súdnych poplatkov (§ 4 ods. 1 a § 4 ods. 2 citovaného zákona). V zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 citovaného zákona, je od poplatku oslobodený iba ten účastník, ktorému bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa osobitného predpisu, čo ovšem nie je prípad navrhovateľky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia. Odvolanie sa podáva písomne v dvoch vyhotoveniach cestou krajského súdu na Najvyšší súd SR. Odvolanie je možné podať len z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 O.s.p. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.